

Ольга Мовчан (Київ)

ВЧИТЕЛЬ З ВЕЛИКОЇ ЛІТЕРИ

Я вдячна долі, що мені пощастило працювати під керівництвом Станіслава Владиславовича всю свою трудову діяльність – впродовж тридцяти років. Саме під його впливом і відбувалось моє становлення як науковця.

В 1977 році після зарахування на роботу до Інституту історії АН УРСР я була призначена на посаду стажиста-дослідника відділу історії соціалістичного будівництва, який очолював самий молодий і перспективний в інституті доктор наук, заступник директора інституту Станіслав Владиславович Кульчицький. Чи навряд він був у захваті від моєї кандидатури, оскільки завжди надавав перевагу кандидатам – чоловікам. До того ж, я – вчорашня студентка, що не мала досвіду ані наукової, ані архівної роботи, через декілька місяців перервала стажування декретною відпусткою.

Після повернення на роботу, щоб довести свою професійну перспективність, мені потрібно було багато чому наполегливо навчатися. А навчатися у Станіслава Владиславовича було і є чому.

Ця надзвичайно багатогранна і обдарована людина рідкісно сполучає талант науковця і адміністратора. Дивує його завзята одержимість наукою, надзвичайна працездатність, найвищий професіоналізм і незгасаюче почуття нового. Оперативно реагуючи на запити суспільства, він завжди на вістрі історичної науки, розробляє актуальну проблематику.

Як мудрий керівник Станіслав Владиславович вміє «відділити зерна від плевелів», надаючи перевагу виробничим інтересам та не опускаючись до з'ясування особистих стосунків. Своїм авторитетом він підтримує психологічну рівновагу у колективі, не заохочує чвар і пліток. Не виокремлюючи любимчиків, він надає рівні шанси усім співробітникам щодо просування по кар'єрній дробині. Кожен з учнів Станіслава Владиславовича відчуває на собі його турботу і піклування, звертається до нього за порадами з різних наболілих питань. Намагаючись допомогти кожному, він не боїться «непродуктивно» витратити час та сили, а, навпаки, щедро дарує свої знання і досвід учням. Як досвідчений адміністратор Станіслав Владиславович реалістично оцінює здібності кожного співробітника, надає кожному роботу «по плечу», а в результаті отримує очікуваний результат.

Як справжній демократ він однаково ставиться як до начальства, так і до підлеглих. Саме тому, спілкуючись зі співробітниками, мій вчитель нікого й ніколи не принижував і не ображав. Більш того, він навіть не підвищував голос на тих, хто його дратував. Станіслав Владиславович завжди звертається до підлеглих виключно на «Ви», за ім'ям та по батькові, незалежно від статі, віку та посади (що не властиво багатьом іншим керівникам – чоловікам!). З цієї ж причини до кабінету Станіслава Владиславовича в будь-яку мить може

вільно увійти кожен пересічний співробітник. Завдяки надзвичайній прозорливості, душевній чуйності та інтелігентності мій вчитель розуміє кожного з півслова й з ним можна спілкуватися на півтонах.

Як справжній дипломат Станіслав Владиславович знає, коли необхідно витримати паузу, а завдяки чудовому почуттю міри – коли й що казати. Мудрість і мужність дозволяє йому з гідністю витримувати випробування долі й не губити смак до життя.

Я дуже пишаюсь своїм вчителем та має надію, що зуміла навчитись в нього хоч чомусь, бо тоді навколишнім буде легше та приємніше зі мною спілкуватися...